

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 42/2019
29.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Радета Вујчића и адвоката Бојана Бјелановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу ЗК 127/17 од 12.04.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 211/18 од 17.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Радета Вујчића и адвоката Бојана Бјелановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу ЗК 127/17 од 12.04.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 211/18 од 17.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу ЗК 127/17 од 12.04.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара, коју је дужан платити у року од три месеца од дана правноснажности наведене пресуде, а у супротном је одређено да ће суд исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора. Истом пресудом је одређено да ће о трошковима кривичног поступка суд одлучити посебним решењем. Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 211/18 од 17.07.2018. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Радета Вујчића и адвоката Бојана Бјелановића, а пресуда Основног суда у Алексинцу ЗК 127/17 од 12.04.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, браниоци окривљеног АА, адвокати Раде Вујчић и Бојан Бјелановић, благовремено су поднели захтев за

заштиту законитости због повреде закона из члана 1. став 1, 15. став 2, 3. и 4, 16. став 1, 2. и 5, 419. став 1. и 2, 420, 460. став 1, 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење, те нареди да се нови претрес одржи пред измењеним већем, као и да сходно члану 488. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3 и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, браниоци окривљеног АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, поред осталог истичу и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, у образложењу захтева не наводе у чему се ова повреда састоји, а како Врховни касациони суд правноснажну одлуку, односно поступак који је претходио њеном доношењу, испитује само у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву сходно члану 489. став 1. ЗКП, то захтев за заштиту законитости у овом делу, нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Надаље, захтевом се указује и на повреде закона из члана 1. став 1, 15. став 2, 3. и 4, 16. став 1, 2. и 5, 419. став 1. и 2, 420, 460. став 1, 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Осим тога, браниоци у образложењу захтева износе сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, закључујући да се у конкретном случају окривљени није налазио у време и на месту извршења кривичног дела за које је правноснажно оглашен кривим – чиме суштински оспоравају утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, а што такође не представља законом дозвољен разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због кога окривљени преко браниоца, може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић